

eu-LISA's tilgang EU's flersprogspraksis

eu-LISA offentliggør i henhold til sin grundforordning (forordning (EU) nr. 1077/2011) følgende på sit websted på alle officielle EU-sprog:

- det årlige arbejdsprogram
- årlige aktivitetsrapporter
- årlige budgetter
- lister over kompetente myndigheder, som har beføjelse til at søge direkte i dataene i anden generation af Schengeninformationssystemet
- lister over de nationale SIS-systemer (N.SIS II) og Sirenekontorer
- lister over udpegede myndigheder, som har adgang til dataene i det centrale Eurodacsystem (vedr. asyl)
- eu-LISA's officielle svar på Revisionsrettens bemærkninger til agenturets årsregnskaber.

Forskellige informationsmaterialer til offentligheden såsom foldere, brochurer og faktablade offentliggøres på engelsk, fransk, tysk og estisk på grund af agenturets geografiske beliggenhed. Hovedparten af indholdet på eu-LISA's websted er på engelsk for at optimere de begrænsede ressourcer og gøre effektiv brug af dem. Agenturet vil gradvist introducere princippet om sproglig mangfoldighed afhængigt af de tilgængelige ressourcer og modtagne anmodninger.

eu-LISA's egne dokumenter oversættes af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer, der har hjemsted i Luxembourg og leverer oversættelsesydelse til alle EU-agenturerne.

De officielle EU-sprog er bulgarsk, kroatisk, tjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, finsk, fransk, tysk, græsk, ungarsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk og svensk. eu-LISA anvender den midlertidige undtagelse vedrørende det irske sprog i Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 af 13. juni 2005 (EUT L 156 af 18.6.2005, s. 3) hvori det hedder, at "Den Europæiske Unions institutioner ikke er bundet af forpligtelsen til at affatte alle retsakter på irsk og til at offentliggøre dem på dette sprog i *Den Europæiske Unions Tidende*", undtagen forordninger, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab. Denne undtagelse er forlænget i yderligere fem år (indtil den 31. december 2016) ved Rådets forordning (EU) nr. 1257/2010 (EUT L 343 af 29.12.2010, s. 5).